



## СТАНОВИЩЕ

на

ФАКУЛТЕТА ПО ЖУРНАЛИСТИКА И МАСОВА КОМУНИКАЦИЯ  
НА СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

Подкрепено от: КАТЕДРА „МЕДИИ И ОБЩЕСТВЕНИ КОМУНИКАЦИИ“ –  
УНИВЕРСИТЕТ ЗА НАЦИОНАЛНО И СВЕТОВНО СТОПАНСТВО

КАТЕДРА „ЖУРНАЛИСТИКА И ВРЪЗКИ С ОБЩЕСТВЕНОСТТА“ –  
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ УНИВЕРСИТЕТ „Св. Св. Кирил и Методий“

КАТЕДРА ЖУРНАЛИСТИКА И МАСОВИ КОМУНИКАЦИИ –  
ШУМЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ „ЕПИСКОП КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ“

### ОТНОСНО:

Проект на Постановление на Министерския съвет за изменение и допълнение на  
Правилника за прилагане на Закона за развитието на академичния състав в  
Република България (на публично обсъждане от 28.04.2022 до 30.05.2022 г.),

Проект на Решение на Министерския съвет за определяне на критерии, показатели  
и методика за атестиране на академичния състав в държавните висши училища  
(на публично обсъждане от 28.04.2022 до 30.05.2022 г.)

На свое заседание от 12.05.2022 г. Факултетният съвет на Факултета по  
журналистика и масова комуникация обсъди двата проекта и, на базата на  
становища на катедрите и на Комисията по атестацията, се обедини около  
следното:

1. Подкрепяме усилията за оптимизиране на националните изисквания към  
научната и преподавателската дейност.

2. Предложените проекти обаче са предоставени на академичната общност с твърде малко време за сериозно обсъждане.
3. В много отношения Проектът за постановление за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на ЗРАС не отчита основни специфични моменти в отделните научни области и не прави важни разлики между отделните професионални направления.
4. Проектът на Решение на Министерския съвет за определяне на критерии, показатели и методика за атестиране на академичния състав в държавните висши училища застрашава академичната автономия на университетите с налагане на норми отвън и не предлага единен стандарт за държавните и частните университети.
5. Проектът за постановление за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на ЗРАС застрашава съществуването на големи и важни научни полета. Ефективността в науката не може и не трябва да свежда единствено до количествени показатели и чиста наукометрия – подход на администриране на науката, който среща все по-силен отпор и неприемане в международните научни среди.
6. Проектът не отчита реалните възможности пред изследователите в България да реализират на практика много от изискванията: пречка за това са например липсата на абонаменти в университетите за ключови пълнотекстови бази данни с научна литература, таксите за реализиране на публикации и т.н.
7. Проектът застрашава съществуването на българската научна периодика, която не е включена в WoS и Scopus чрез обезценяване на публикациите и цитатите в нея.
8. Планираното прилагане на изискванията със задна дата създава правна уязвимост; по-добре е изискванията да влязат в сила от даден момент в бъдещето (например след 5 години, за да могат учениците да предвидят съответните действия по изпълнение на критериите).
9. Призоваваме проектът да бъде отмеглен и да се даде на университетите в България достатъчно време за спокойно и задълбочено обсъждане на евентуални промени в Правилника за прилагане на ЗРАС.
10. Смятаме, че редица от показателите в ПРЕДЛОЖЕНИЯ ПРОЕКТ НА ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗРАСРБ са спорни, а някои са нерелевантни за област 3. Социални, стопански и правни науки.
11. Преди всичко: при показателите от група А (научна дейност – резултати и отзив) в проекта на Министерския съвет е заложено ключовият показател „A1“ – за оценка на научните публикации, да е универсален за всички 9 професионални направления. Според

предложените критерии Всяка публикация се оценява с между 10 и 60 точки – в зависимост от категорията, в която попада. Подобен подход дава предимство на изследователите в областта на природните науки – които публикуват основно на английски език, в реферирани издания, включени в базите данни на "Web of Science" (WoS) и "Scopus" и категоризирани в Quartiles (Q) от 1 до 4 или в „най-добрите 10%“. И, междувременно, ощетява учениите в областта на обществените комуникации по няколко причини:

- Сред 175-те български реферирани и индексирани в световноизвестните бази данни издания няма нито едно с фокус върху обществените комуникации, а онези в полето на хуманистиката (които биха могли да са алтернатива за някои изследвания) са единици;
- Точкуването на публикациите е обвързано с техния ранг – според „Journal Citation Reports“ (JCR) на "Web of Science" и "Scimago Journal Rank" (SJR) на "Scopus" – съответно Q1 (50 м.), Q2 (30 м.), Q3 (20 м.), Q4 (15 м.) за направление 3.5. Справка в базата данни на SJR сочи, че има само 7 български научни издания от направление „Социални науки“, попадащи в категорията от Q4 до Q2 – като нито едно от тях не е в полето на обществените комуникации, а все са в това на лингвистиката. Статистиката за периода 1996-2020 г. на SJR показва още, че рефериранные статии в област „Комуникации“ от България са едва 86, като 83 от тях са цитирани общо 248 пъти (средно по 2.88 на документ), което генерира H-индекс 9 и ни поставя на 13-о място в Източна Европа (от 23 държави) и на 74-о място в света (от 187 държави).

## 12. Показател „A2“ – които категоризира монографиите, повдига няколко въпроса:

- Кои издателства влизат в „списъка на МОН“, които – наред с отразените разработки в WoS и Scopus, осигуряват 150 м.;
- Кои са „другите научни издателства“, които – при минимум 2 рецензии, гарантират 60 м. на монография.
- Проблематична е и категория „A5“, в която се точкуват (с 10 м.) публикациите в „специфични за научната област бази данни“. За направление 3.5., конкретно, е заложена само една – ERIH+. Справка показва, че в нея се индексират само част от утвърдените научни издания в областта на обществените комуникации – като „Проблеми на постмодерността“, „Реторика и комуникации“, „Медии и комуникации на 21 в.“. Останалият – като Годишникът на Факултета по журналистика и масова комуникация – с двойно слъпо рецензиране и международна редакция, сп. NewMedia21, сп. „Медии и обществени комуникации“, сп. „Медиалог“, сп. „Медии и език“ и др. остават

извън обсега на категорията. Те, обаче, са индексирани в бази данни като CEEOL, които носят по 15 точки за публикация в други направления като „Правни науки“ (3.6). Но не и за 3.5.

- Категория „A6“ залага по 8 т. (но не повече от 20 т.) за публикация в тематични сборници, неотразени в базите данни, но издадени от издавателства в списъка на МОН. Тук Възниква въпросът защо не са предвидени точки за публикации в научни издания – като ГСУ, „Newmedia 21. Медиите на 21 Век“ и др., които към момента са част от Националния референтен списък на НАЦИД.
- Категория „A7“, в която са застъпени цитиранията, на този етап не дава яснота какви са стойностите на специфичния параметър K по направление 3.5.
- В „A8“ пък е заложено, че с 0.5 т. се точкуват останалите цитирания (отново единствено от базата данни ERIH+), както и в издания на „международната класация на издавателствата“ – без да е уточнено каква е тя, наред с докторски дисертации, защитени извън страната. Очевидно, дисертациите, защитени в България, не носят точки. Както и цитиранията в индексирани, но нереферирани, издания у нас (извън ERIH+).

### 13. Показатели група „C“ (приложение на научните резултати)

- В категорията не са предвидени точки за ръководство или участие във вътрешноуниверситетски проекти, които към настоящия момент са ключови за изследователската дейност и атестацията на преподавателите в направление 3.5.

### 14. В категория „B4“, която засяга научно-популярните публикации, предвидените точки за публикуване на книга направление 3.5. са 10 т., а за статия – 1 т., докато за направление 3.6. („Правни науки“), например, са съответно 20 и 2 точки. Какво налага това разминаване?

- Организирането на конференции е отчетено в категория „B17“, но не и участието с пленарен и секционен доклад, което ще демотивира учениите да се включват в академични форуми и ще „парализира“ научния живот в страната.

### 15. Внасяме конкретни предложения и въпроси към спорните показатели и количествените им изразители в професионалното направление ОКИН:

**Таблица 2. Брой точки по показатели**

**III. ОБЛАСТ 3. СОЦИАЛНИ, СТОПАНСКИ И ПРАВНИ НАУКИ**  
**3.5. Обществени комуникации и информационни науки**

<b>III. ОБЛАСТ 3. СОЦИАЛНИ, СТОПАНСКИ И ПРАВНИ НАУКИ</b>			
<b>Професионални направления 3.1. Социология, антропология и науки за културата, 3.2. Психология, 3.3. Политически науки, 3.4. Социални дейности, 3.5. Обществени комуникации и информационни науки, 3.7. Администрация и управление, 3.8. Икономика, 3.9. Туризъм</b>			
	<b>Показател</b>	<b>Точки</b>	<b>Предложения за промени и Въпроси</b>
	<b>Показатели група А (научна дейност – резултати и отзиви)</b>		
A1	<p>Научни публикации, включени в базите данни WoS и/или Scopus (научни статии, студии, обзори, глави от книги, от монографии или от сборници).</p> <p>Точките за труда се повече от 50 автори се умножават с кор. коеф. 0.1, а с повече от 500 автори – с 0.01</p>	<p>За публ. в горните 10 % – 60 т. За публ. в списания кат. Q1 – 50 т. За публ. в списания кат. Q2–30 т. За публ. в списания кат. Q3 – 20 т. За публ. в списания кат. Q4 – 15 т. За други публикации, отразени в базите данни WoS и/или Scopus – 10 т.</p>	<p>1. Да бъдат включени с 10 точки и научни статии, студии, обзори, глави от книги, от монографии и сборници, индексирани в CEEOL и др. системи за рефериране, индексиране и оценяване.</p> <p>2. Да се преизчислят точките, защото в хуманитарните и социални науки и съответните списания гори в Web of science и Scopus рядко имат квартили и рядко попадат в топ 10%.</p> <p><b>Нерелевантно за направлението</b></p>
A2	Монографии Тип 1 – отразена в WoS или Scopus, или издадена от издателство, включено в списъка на научните издателства, публикуван от МОН	<p>Тип 1 – 150 т. Тип 2 – 60 т.</p> <p>За монографии с повече от един автор се прилагат формулатите: Тип 1 - S/100 x u x 150 т. (макс. 150 т.) Тип 2 - S/100 x u x 60 т. (макс. 60 т.)</p>	<p>1. По какви критерии се съставя този списък на МОН? Къде е публикуван?</p> <p>2. Каква е дефиницията за „научно издателство“? При положение, че в България няма официална номенклатура и категоризация на издателствата.</p> <p>3. За монография „Тип 2“ да се възстанови старият брой 100 т. (неоснователно е да се намалява на 60 т., ощетяват се национално значими изследвания, които не са приоритет на списанията в топ 10%. Не е приемливо насилиственото изкривяване на фокуса на научните изследвания и отдалечаването им от национално значимите теми.)</p>
A5	Научни публикации, отразени в специфични за научната област бази данни (ERIH+)	u x 10 т. за публикация u – процентно участие на съавтора въз основа на съдържанието, разделителен протокол или броя на авторите.	<p>1. Да се добавят EBSCO, CEEOL, eLIBRARY.RU, ProQuest, DOAJ, ИИОН – симетрично на 1. Педагогически науки и на 3.6. Правни науки (учените от Social Sciences често публикуват интердисциплинарни изследвания, които се предметизират в Education или Ars &amp;</p>

			<p>Humanitas) и съобразно Процедурата за финансиране на научна периодика в конкурсите на ФНИ-МОН. Включването на допълнително посочените бази от данни ще позволи и публикации на други езици, различни от английския, да бъдат отчитани в наукометричните показатели. Много колеги публикуват на други западни и източни езици, като тези публикации се цитират.</p> <p><b>2. Няясно: научните публикации, които не са реферирани в WoS или Scopus или отразени в специфични бази данни – в кой показател влизат? Или се броят за „научно-популярни“ (B4)? Или може би въобще не се броят?</b></p>	
A6	Публикации в рецензиранi тематични сборници, които не са отразени в базите данни и които са издадени от издавателство, включено в списъка на научните издавателства, публикуван от МОН	и×8 т. за публикация (общо не повече от 20 т.) и – процентно участие на съавтора въз основа на съдържанието, разделителен протокол или броя на авторите.	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. По какви критерии се съставя този списък на МОН? Къде е публикуван?</li> <li>2. Този хипотетичен списък на МОН отменя ли „<a href="#">Национален референтен списък (НРС) на съвременни български научни издания с научно рецензиране</a>“?</li> <li>3. Да се добави: статия в научна периодика, глава от колективна монография, от книга.</li> <li>4. Да се коригира максималният брой точки от 20 поне на 24, за е кратен на 3 самостоятелни публикации.</li> </ol>	
A7	Цитирания, отразени в WoS и Scopus За всяко професионално направление се използва специфичен параметър K	K т. за цитат	(за „доктор на науките“, „доцент“ и „професор“ - минимум 10 % и максимум 40 % от изискванията точки по показатели от група A)	<b>Как и по какви критерии се определя коефициент K?</b>
A8	Цитирания в научни публикации от специфичните бази данни (ERIH+), както и в издавателства, включени в международната класация на издавателствата, или в докторски дисертации,	0.5 т. за цитат		<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Да се добавят (EBSCO, CEEOL, eLIBRARY.RU, ProQuest, DOAJ, ИИОН) – симетрично на 1. Педагогически науки и 3.6. Правни науки и съобразно Процедурата за финансиране на научна периодика в конкурсите на ФНИ-МОН;</li> <li>2. Да се добавят, макар и с намаляващ коефициент, цитирания в научни публикации, преминали научно</li> </ol>

	зашитени извън страната		<p>рецензиране, извън посочените специфични бази данни – т.е. издания, включени в Националния референтен списък на съвременни български научни издания с научно рецензиране.</p> <p>Безспорно наличието на българско участие (публикации или цитирания) в световните бази от данни с научна информация е престиж и критерий за научно признаване в международната академична общност и то не само за отделния изследовател, но и за научната институция. Такава оценка обаче трябва да се прави и на националната научна продукция, която остава по различни причини извън обхвата на Web of Science и Scopus. Именно затова се поддържат национални системи за проследяване на цитиранията (цитатни указатели и индекси за съответните страни) – за да се допълнят критериите за оценка на научния рейтинг на учени и организации.</p> <p><b>3. Не съществува „международн класация на издателствата“.</b></p>
	<b>Показатели група В (приложение на научните резултати)</b>		
B4	Научно-популярна публикация	книга и × 10 т. и - процентно участие на съавтора въз основана съдържанието, разделителен протокол или броя на авторите статия – 1 т. (общо не повече от 15 т.)	<p><b>1. Не е дефиниран показателят.</b></p> <p><b>2. Неясно: научните публикации, които не са отразени в WoS или Scopus или в специфични бази данни – в този показател ли влизат?</b></p> <p><b>3. Да се увеличат точките за публикуване на книга и статия респективно на 20 и 2 точки – симетрично на направление 3.6. Правни науки.</b></p>
B10	Рецензии за списания, включени в WoS/Scopus	1 т. (не повече от 10 т.)	По този показател да се допускат и рецензии, изгответи за научни издания, които не са включени в WoS/Scopus. В направлението 3.5. сляпото рецензиране е важна дейност на академичния състав и главно за списания извън WoS/Scopus.
B11	Участие в редакционна колегия в реферирани и/или индексирани списания	главен редактор - 5 т. на година член на редколегия – 1 т. на година (общо не повече от 30 т.)	<p><b>1. Да бъдат увеличени точките – съответно 10 за главен редактор и 5 член на редколегия.</b></p> <p><b>2. Предлагаме за участията в редколегии на издания, индексирани в EBSCO, CEEOL,</b></p>

			<b>eLIBRARY.RU, ProQuest га бъде присъждан същият брой точки.</b>
B12	Публични лекции, медийни изяви и създаване на медийни продукти от учения в качеството му на експерт в дадена научна област.	1 т. за изява (не повече от 5 т.)	<p><b>1. Точките да са по гве за изява, вместо по една;</b></p> <p><b>2. Общият брой точки вместо не повече от 5 да е не повече от 10.</b></p>
B16	Съставителство или редакторство на издания, отразени в WoS & Scopus, или публикувани от академични издателства, включени в списъка на научните издателства, публикуван от МОН	15 т.	<p><b>Предвидените 15 точки са крайно малко. Редно е научната тежест на съставителствата (които по принцип имат голям принос за научната общност и са изключително трудоемки за реализиране) да е приравнена с тази на монографииите, т.е. да е 100 точки (вместо предвидените в проекта 60 точки).</b></p> <p><b>Мотив:</b> В много западни университети тежестта на съставителствата е приравнена към авторските книги.</p>
B17	Организиране на конференция	международнa – $u \times 10$ национална – $u \times 5$ $u$ – процент участие (общо не повече от 30 т.)	<p><b>1. Предлагаме броят на точките да е 100 за международна и 50 за национална конференция – обикновено в направление 3.5. организационните комитети са с широко участие – често повече от 10 души.</b></p> <p><b>2. Да се включи показател „участие с пленарен и секционен доклад“.</b></p>

Относно ПРОЕКТА НА РЕШЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ОПРЕДЕЛЕЯНЕ НА КРИТЕРИИ, ПОКАЗАТЕЛИ И МЕТОДИКА ЗА АТЕСТИРАНЕ НА АКАДЕМИЧНИЯ СЪСТАВ В ДЪРЖАВНИТЕ ВИСШИ УЧИЛИЩА:

1. Необходимост от запазване на разликите в минималните наукометрични изисквания между научните направления и професионални области.
2. Пренебрежват се усилията за създаване на монографии за сметка на статии и студии в реферирани издания. Очевидно усилията по създаването на цялостен изследователски труд са значително по-големи от тези за съобщаването в статия на частично или конкретно проучване.
3. Предлагаме обвързване на научните издателства с ангажимент за придвижване и вписване на монографии, отговарящи на критериите, в WoS и Scopus. В противен случай много малко монографии с иначе високо качество биха били от тип 1, който се оценява най-високо. Считаме, че би било добре да се увеличат точките за монография в научни издателства с минимум две рецензии (тип 2), както и на точките за съставителска и редакторска дейност.
4. Отчитаме липсата на остойностяване на рецензии извън показател B10. Това са (1) сляпо рецензиране за реферирани научни издания и научни списания, индексирани в специфични бази данни, (2) рецензии за академично израстдане, (3) рецензии и становища в научни журити, (4) рецензии за научни трудове в научна периода извън WoS и Scopus.

Аргументация: Рецензиите в научни журити за академично израстдане и защити на дисертации са част от процеса за възпроизвеждане на академичния състав. Останалите видове рецензии са подпомагащи публикационния процес и са неизменна част от реализирането на научната експертиза на преподавателите.

Предлагаме всички видове рецензии да бъдат включени в атестационните критерии.

5. Дейността на учените и преподавателите от социалните и хуманитарните науки е свързана с изказването на публични експертни оценки, които влияят върху обществените процеси и би трябвало да бъдат оценени по-високо.

Аргументация: Специалистите по обществени комуникации и информационни науки отелят значително време за публични лекции, медийни изяви и др., които осигуряват обществена видимост на научните и експертните резултати и на научните и образователните организации.

Предлагаме да се увеличат точките по критерий B 12.

6. Поставяне на акцент Върху преподавателската работа, което предполага в атестацията да се включи създаването и актуализирането на учебни ресурси в електронна среда (оказано чрез индивидуалните отчети на преподавателите).
7. В критериите за атестиране на академичния състав липсват показатели, свързани с административната дейност на преподавателите (участия в работата на постоянни университетски/факултетски комисии, както и във временни комисии/работни групи, определени с Ректорска/Деканска заповед). Липсата на оценка на положения труп би довела до сериозна демотивация на преподавателския състав за изпълняване на редица административни дейности и би застрашила функционирането на самата система като цяло.

Предложение: В критериите за атестиране на академичния състав да се въведат група показатели, свързани с административната дейност на преподавателите (участия в работата на постоянни университетски/факултетски комисии, както и във временни комисии/работни групи, определени с Ректорска/Деканска заповед).

8. В критериите за атестиране на академичния състав липсват показатели, свързани с участия на преподавателите в програмни съвети на образователни програми (разработка на учебна документация за нова образователна програма, периодичен мониторинг и актуализация на действаща образователна програма и др.). Липсата на оценка на положения труп би довела до сериозна демотивация на преподавателския състав.

Предложение: В критериите за атестиране на академичния състав да се въведе показател, свързан с ръководство и участие в програмни съвети на образователни програми. Доколкото работата в програмните съвети не е само административна, а също така изисква висока степен на познаване на научните достижения, тяхната практическа приложимост и необходимост, както и отразяването им в образователните програми с цел обучение на студентите, такъв критерий би могъл да бъде включен в Показатели група Б (възпроизвеждане на академичния състав).

9. В критериите за атестиране на академичния състав липсват показатели, свързани с Академично наставничество (групов отговорник) съгласно изискването за действаща Тюторна система в направлението. Липсата на оценка на положения труп би довела до демотивация на преподавателите за работа със студенти извън ангажиментите, които имат по водени от тях дисциплини по учебен план.

Предложение: Към показателите за атестиране на научно преподавателския състав - група V. Студентско мнение, да се добави показател, свързан с Академично наставничество (групов отговорник).

## Заключение:

„Отварянето“ на българската наука към света – с акцент върху публикациите на английски език, не може да бъде за сметка на изследванията на динамичната и проблематична публична среда у нас, която често остава извън сферата на глобален интерес;

Унифицирането на наукометричните показатели при направленията от областта на природните и социални науки е в ущърб на вторите и трябва да бъдат изведени алтернативи за тяхното усъвършенстване и развитие;

Неглизирането на българската научна периодика и академичен живот в областта на социалните науки ще допринесе за „обезкървяването“ им. И – вместо в стимул – може да се превърне в „спирачка“;

Преосмислянето на приоритетите в науката и образованието изисква инвестиции и време за адаптация и не бива да се прави „на пожар“.

12/05/2022